

378 Eleştirme

– Necmi Yaprak · 29 Aralık 2010

Son günlerde eleştirmek sözcüğünü kaleme almak istiyorum sanki. Eleştirmek olarak kaleme alsam çok geniş alanlara yayılacak. İnsanları eleştirmek, herhangi bir yazıyı veya şiiri eleştirmek. Yapılan bir işlemi veya eylemi eleştirmek. Ne bileyim aklınıza ne geliyorsa bir yerlerden başlayalım. Madem böyle bir güzel sitede bir şeyler karalıyoruz. En iyisini ben kendimi eleştireyim. Çok iyi biliyorum ki her insan kendinde beğenmediği bir tarafı vardır. Her yazı yazan kişinin yüreğinde ise en çok beğenmediği bir yönü yazmış olduğu yazıyı daha sonra beğenmeme huyu vardır. Yazmış olduğu herhangi bir yazıyı yazdığı anda kendini kaybeder, her dökülen kelmelerden olağanüstü keyif alır. Aradan bir kaç gün geçer. Yazmış olduğu yazıyı bir daha okur. İçinde bir burukluk belirlenir. Bir şeyler karalamaya çalışmışsın ama hiç iyi yazmamışsın diye kendi kendine söylenirsin. Bu duygu herkeste vardır. Ben açıkça itiraf ediyorum. Ben yazdıklarımından her defasında hoşlanmadığımı farkına vardım. Ne yaparsam yapayım olmuyor. Bu zamana kadar genellikle iyi yönde eleştiriler alsamda kendimizi hiç kandırmaya gerek yok. Ben yazar ya da şair filan değilim. Ben yalnızca yazdıklarını paylaşmak isteyen, yılların birikimi ile kendini yazılarla yavaş yavaş açmaya çalışan, yazılacak çok şeylerin farkında olduğunu bilen ancak yanlış anlaşılmaktan korktuğu için dizeleri serbest bırakamayan garibin tekiyim. İnsanın da en çok eleştirilen yönü de ne oluyor biliyormusunuz ? Herhangi bir olayda tavrını net ortaya dökmektir. Yani fikrini net söylemektir. Türk Milletinin özünde ise fikrini net ortaya dökabilen insanlara iyi gözle bakmamasıdır. Bakın geçmiş tarihimize. Bir Mustafa Kemal Atatürk'ü düşünün. Bir Mehmet Akif Ersoy'u düşünün, bir Namık Kemal'i düşünün, bir Kazım Karabekir'i düşünün, bir Topal Osman Ağa'yı düşünün. Bunlara daha bir sürü örnekler sayabiliriz. Bu değerli insanların yaşantılarının son günlerini hatırlayın. Bu insanlar hayatlarının son günlerinde niye iyi muamele görmediler. Bunun tek bir cevabı vardır benim kafamın içinde. Bu kişiler tavırlarını ve düşüncelerini net olarak ortaya dökabilen insanlar. Bizler de bu durumdan hoşlanmadığımız için eleştirmeği bırak haddimizi aşarak insanları yerden yere vururuz. Sakın beni yanlış anlamayın. Eleştirilere açık olabilirim ancak iş memleket davalarına gelirse tavrımı net olarak ortaya dökebilirim. Acaba net olarak fikirleriniz ortaya dökabiliyormusunuz ? Hiç zannetmiyorum. İşte bu yazı yazanların en kötü yanı. İşte yazı dostlarım. Yazı yazarken net olarak sert yazılar yazmayın. Yoksa eleştiri yağmuruna tutulursunuz. Eleştirilmek insanı yaşlandırır. Olgunlaşır ve devamlı susmayı tercih ederler. Yoksa susturulmaya mı ayarlandık. Bana birazcıkta böyle olmamızı isteyenlerin çoğunlukta olduğunu hissediyorum. Eleştirilmekten korkmayın bilakis eleştirilmeyi isteyin. Göreceksiniz çok güzel bilgiler öğreneceksiniz. 28.12.2010